

Bohuslavice

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Nové Město nad Metují

Nadmořská výška: 284 m n. m.

Počet obyvatel: 1 010

Adresa URL: www.bohuslavice.com

Okres: Náchod

GPS souřadnice: 50.312634N, 16.088583E

První pís. zmínka: 1361 (663 let)

PSČ: 549 06

Památky a zajímavosti Bohuslavice

- **Katolický Kostel sv. Mikuláše**Kostel byl založen pravděpodobně již v době založení obce po roce 1200. Děkan Rojek v pamětech Černčických dokonce tvrdil, že podle stop objevených při opravách v roce 1840 je bohuslavický kostel nejméně o dvě stě až tři sta let starší než kostel černčický, který byl založen Arnoštem z Talmberka kolem roku 1300. Podle toho by kostel v Bohuslavicích pocházel z roku 1100 nebo dokonce 1000, ovšem v jiné podobě než nyní a to v románském stylu a bez věže. Později byl kostel přestavěn Sezimou z Dobrušky ve stylu gotickém a ve 14. století byla přistavěna na západní straně malá věž s gotickými okny. Na vrcholu věže byla zřízena prkenná zvonice, jakou můžete vidět na kostele černčickém, nebo krčinském. Jestli v ní však byly někdy zvony, těžko říct. Takto kostel stál až do roku 1687. Pak byl zcela přestavěn, byly zřízeny dva hlavní oltáře a provedena vnitřní výzdoba.
- **Evangelický kostel**Od svého osamostatnění pomýšlel sbor na stavbu nového chrámu místo toleranční modlitebny, jež přestávala vyhovovat. Již farář Fel. Molnár založil k tomu cíli stavební fond, který za jeho nástupců vzrůstal z příspěvků domácích údů a z darů evangelíků zahraničních. R. 1898 mohlo být konečně přikročeno k stavbě podle plánu arch. Jos. Blechy z Prahy - Karlína v nápodobě gotického slohu. Příhodné místo bylo dávno vyhlédnuto mezi farou a církevní školou, takže všechny církevní budovy tvoří jednu skupinu prostoupenou sadem, se hřbitovem v pozadí. Kostel postavili stavitelé Václav Rejchl a Tomáš Suhrada z Hradce Králové za 17000 zl. mimo povozy a práce, které poskytli údové sboru zdarma. Na věž zavěšeny tři zvony se jmény Luther, Hus a Komenský. Stavba byla dokončena a kostel uvnitř zařízen do konce r. 1899, kdy byl chrám posvěcen seniorem Lánym 3. prosince v I. neděli adventní. Toho dne se konaly poslední služby Boží ve staré modlitebně; kázal při nich farář Štrobach, maje za text podobenství o horčičném zru (Mat. 13, 31-32). V novém kostele vykonal posvěcující kázání sen. Lány na základě žalmu 24. o podmínkách požehnaného užívání nového chrámu. Potom kázal tehdejší farář trnávecký Ferd. Hrejsa na slova žalmu 84, 2-3: „Jak jsou milí příbytkové tvoji, Hospodine zástupů? Žádostivá jest a velice touží duše má po síňcích Hospodinových; srdce mé i tělo mé pléše k Bohu živému.“
- **Fara**Od prvního založení kostela byla při něm v Bohuslavicích zřízena fara. Kolikrát sešla nebo vyhořela, není známo, lze však usuzovat, že byla ze dřeva, tak jako fara, která byla v roce 1839 zbořena a jejíž přibližná podoba je na kresbě nahoře. Místo ní byla vyžděna fara nová. U fary stála také hospodářská stavení jako chlév a stodola. Fara měla své farní pole a louku. Když v obci nebyl farář, spravoval faru svými kaplany novoměstský děkan, který pole pronajímal lidem. Prvního faráře, o kterém víme, dosadil do Bohuslavic Sezima z Dobrušky v roce 1371, později faráře dosazoval pán černčický, od husitských válek (1420) dosazovala faráře druhá konzistoř tehdy v Praze u P. Marie před Týnem. Po

založení Nového Města nad Metují nejspíše v roce 1501 skončila farní správa v Černicích a černčický kostel se stal filiálním kostelem kostela bohuslavického. To trvalo až do roku 1624, kdy musel farář Martin Blažej Kostelecký stejně jako jiní kněží české konfese, po bitvě na Bílé hoře emigrovat. Bohuslavice byly spolu s Černčicemi přifařeny k Novému Městu.

- Stará evangelická škola Sbor s farářem v čele pracoval pak ke zřízení církevní školy. Byla uvedena v život r. 1873 jako jednotřídka. Chodilo do ní přes 50 dětí z Bohuslavic a z Vršovky. Učily se ve třídě, jež byla přistavěna k domu č. 91, který nyní sloužil za byt učitelů. Prvním učitelem byl Jan Rolčík, rovněž křížlický rodák. Po šesti letech však znenadání opustil školu i evangelickou církev. Aby se mohl stát řídícím na obecné škole v jiném místě, stal se katolíkem. Učitelé evangelických škol byli totiž placeni hůře než na školách obecných, na těchto pak mohl se stát řídícím jen učitel téhož vyznání jako většina žáků, tedy zpravidla jen katolík. (Po letech vstoupil uč. Rolčík do církve československé, nyní českomoravské.) Po jeho zarmocujícím odchodu působil zde ve škol. roce 1879-80 Bedřich Jaroslav Jerie, rodák valteřický, syn potomního ředitele evang. učit. ústavu v Čáslavi. Jeho nástupcem byl Josef Samek, nar. 1852 v Oujezdci u Kutné Hory. Škola zůstávala jednotřídkou a trpěla - jako naše církevní školy napořád - nedostatečným vybavením pomůckami a malým platem učitele, odkázaného na přilepšující dary z ciziny. Konala však dobře svou povinnost. Bývalí žáci na ni vděčně vzpomínají a i odjinud je dosud slyšet slova uznání práci evangelického učitele. Škola byla zrušena v roce 1921, v současné době ji sbor v zimních měsících používá jako modlitebnu Sbor bohuslavický patří počtem členů a rozlohou mezi menší sbory evangelické církve. Dnes jej tvoří na 400 členů žijících v Bohuslavicích, v Opočně a v sousedních obcích Pohoří, Rohenicích, Slavětíně, Černčicích, Vršovce a Spech. Sbor zasahuje okres Náchod a okres Rychnov nad Kněžnou. Farní sbor trvá od 20. září 1869. Do té doby patřily Bohuslavice jako filiální sbor k evangelickému sboru a. v. v Černilově. Na generálním sněmu obou církví v Praze zastupoval sbor presbyter Rudolf Matoulek. V onom památném roce 1918 byl farářem sboru Ladislav Julián Štrobach. Byl už třetím farářem sboru (od 1889 do 1927; zemřel 1933 a je pochován na místním hřbitově). Po L. J. Štrobachovi působil ve sboru Bohumil Potměšil (1929-1935). V letech válečných spravoval sbor ThDr. Rudolf Řičan (1935-1945). Jeho nástupcem se stal Štěpán Milan Pavlinec (1947-1956). Sedmým farářem je Miroslav Frydrych (od 1956). Kurátorem sboru byl v letech 1922-1940 Rudolf Matoulek. Po něm zastával tuto funkci po 22 let Josef Šitina. Roku 1962 byl zvolen kurátorem Jaroslav Dvořák z Pohoří. Členové bohuslavického sboru jsou převážnou částí zemědělci (od roku 1956 a 1958 v JZD). Roku 1955 byla připojena ke sboru kazatelská stanice v Opočně (od sboru klášterského). Nemáme zde však vhodnou shromažďovací místnost. Stodolu, koupenou v roce 1957, se nám doposud pro různé úřední obtíže nepodařilo adaptovat na modlitebnu. V Bohuslavicích má sbor pěkný kostel, zdaleka viditelný, postavený v letech 1898-1899, opravený r. 1938. V zimě se konají bohoslužby v modlitebně, upravené ze staré církevní školy (jednotřídky, zrušené r. 1921). Na této škole působil 39 let učitel Josef Samek. Ten byl také varhaníkem sboru. Po něm hrál na varhany a sborový zpěv vedl Václav Lukášek (zemřel 1965). Jeho funkci převzal Josef Šitina ml. Po faráři Miroslavu Frydrychovi 1956-73 je zvolena vikářkou Jarmila Strádalová (1973-74), pak sbor administrován ze Dvora Králové, 1980-96 je vikářkou Věra Matulová provd. Pleskotová; od r. 1997 je farářem Jakub Dvořák. Po kurátorovi Jaroslavu Dvořákovi (1962-85) zvolen kurátorem Pavel Bednář (od 1985). V roce 1974 byla slavnostně otevřena modlitebna v kazatelské stanici v Opočně v Dobrušské ulici č. 5, přestavěná z bývalé stodoly.

- Zvonice Na věži byly tři zvony; nejmenší sv. Mikuláše, který byl slit v roce 1516 za pana Jana

Černčického z Kácova, vážící 2 centy, prostřední Panny Marie slit v roce 1547 v Hradci Králové za pana Jana z Pernštejna vážící 12 centů a největší který byl slit v roce 1581 od Eliáše Stodoly v Hradci Králové za pana Volfa ze Študenberka a mající váhu 20 centů. Protože všechny zvony byly starší než věž, ve které visely, nabízí se otázka, kde byly zavěšeny před vystavením věže. Bude to asi tak jako v Černicích před vystavením tamější věže, že byly v nějaké zvonici přízemní, jakých bylo v Čechách mnoho. Pokud jde o zvonění, zvonilo se tenkrát kromě trojího zvonění Anděl Páně a k bohoslužbám ještě také ve žních v 11 hodin prostředním zvonem „na sekáče“ a pak proti blížícím se mračnům, aby byla rozehnána. Mimoto se zvonilo ještě za zvláštní úplatu při sňatcích a při úmrtích. Při úmrtí umíráčkem, potom se „podtrhovalo“ druhý den po úmrtí a podobně při pohřebním průvodu, kdy bohuslavičtí zvoníci dovedli uvést hlasy zvonů v truchlivou melodii tím, že velký zvon „stavěli“, při prostředním srdcem tloukli, do čehož se mísil pronikavý tón nejmenšího zvonu. Daleko široko prý podobného krásného zvonění hran nebylo.

- Socha Panny Marie

